

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 183

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 24 februarie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
6.482.	— Ordin al șefului Departamentului pentru Situații de Urgență privind instituirea măsurii de carantină zonală pentru satul Lucieni din comuna Lucieni, județul Dâmbovița	2–4
6.483.	— Ordin al șefului Departamentului pentru Situații de Urgență privind instituirea carantinei zonale pentru localitatea Rona de Jos, județul Maramureș	4–6
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 74 din 16 noiembrie 2020 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	7–15

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DEPARTAMENTUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

ORDIN privind instituirea măsurii de carantină zonală pentru satul Lucieni din comuna Lucieni, județul Dâmbovița

Luând în considerare situația epidemiologică la nivelul satului Lucieni din comuna Lucieni, județul Dâmbovița, generată de coronavirusul SARS-CoV-2, având ca rezultat o incidență a cazurilor de îmbolnăvire cu SARS-CoV-2 de 3,33 cazuri la 1.000 de locuitori, riscul epidemiologic fiind de o gravitate maximă, în circumstanțe de nerespectare a măsurilor legale în vigoare, ținând cont de Hotărârea Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Dâmbovița nr. 44 din 23.02.2021 emisă pe baza Analizei de risc a Direcției de Sănătate Publică a Județului Dâmbovița nr. 4.400 din 23.02.2021 și a Avizului Institutului Național de Sănătate Publică nr. 2.973/23.02.2021,

în temeiul prevederilor art. 3 lit. b), art. 6 lit. b), art. 7 alin. (5) și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 5 alin. (3) lit. a)—d) și f) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, ale art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 35/2021 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 12 februarie 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 și ale art. 3 alin. (4) din Ordinul ministrului sănătății nr. 1.309/2020 privind modalitatea de aplicare a măsurilor de prevenire și limitare a îmbolnăvirilor cu SARS-CoV-2,

șeful Departamentului pentru Situații de Urgență emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se instituie măsura de carantină zonală, începând cu data de 24.02.2021, ora 12,00, pentru o perioadă de 14 zile, până în data de 10.03.2021, ora 12,00, pentru satul Lucieni din comuna Lucieni, județul Dâmbovița.

(2) Perimetrul vizat de măsura prevăzută la alin. (1), denumit în continuare *zonă carantinată*, este delimitat de limita administrativă a unității administrativ-teritoriale cuprinsă între următoarele coordonate geografice:

1.	44°51'44.17967"N	25°24'47.96122"E
2.	44°51'12.58728"N	25°26'24.61954"E
3.	44°50'57.93587"N	25°26'47.12068"E
4.	44°51'00.93828"N	25°27'01.31974"E
5.	44°50'44.42641"N	25°27'20.10918"E
6.	44°50'44.22709"N	25°27'28.00218"E
7.	44°50'19.86249"N	25°27'31.49793"E
8.	44°50'34.99195"N	25°26'47.36489"E
9.	44°50'44.80842"N	25°26'11.50330"E
10.	44°50'56.84079"N	25°26'02.89239"E
11.	44°51'02.88969"N	25°25'32.50334"E
12.	44°51'06.10738"N	25°25'02.97395"E
13.	44°51'17.08136"N	25°24'51.43527"E
14.	44°51'22.65403"N	25°25'00.13617"E.

Art. 2. — Este strict interzisă intrarea/ieșirea în/din zona carantinată prin alte zone și căi de acces decât cele deschise circulației publice de pe drumurile naționale, județene, comunale și forestiere.

Art. 3. — Circulația și staționarea în spații publice a persoanelor sunt interzise, cu excepția motivelor bine justificate, pe baza declarației pe proprie răspundere, legitimației de serviciu sau a adevărții eliberate de angajator.

Art. 4. — Se instituie următoarele măsuri obligatorii pentru toate persoanele care se află permanent sau tranzitează zona carantinată:

1. identificarea tuturor persoanelor cu domiciliul, reședința ori adresa declarată în zona menționată la art. 1 alin. (2) și introducerea acestora în bazele de date dedicate;

2. limitarea la maximum a deplasării persoanelor și monitorizarea permanentă a respectării acestei măsuri. Ieșirea persoanelor din locuință este permisă doar pe bază de declarație pe propria răspundere, legitimație de serviciu sau adevărții eliberată de angajator, după caz;

3. în intervalul orar 6,00—22.00, în interiorul zonei menționate la art. 1 alin. (2), se interzice circulația tuturor persoanelor în afara locuinței/gospodăriei, cu următoarele excepții:

a) deplasarea în interes profesional, inclusiv între locuință/gospodărie și locul/locurile de desfășurare a activității profesionale și înapoi;

b) deplasarea pentru asigurarea de bunuri care acoperă necesitățile de bază ale persoanelor, precum și bunuri necesare desfășurării activității profesionale;

c) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță;

d) deplasările scurte, în apropierea locuinței/gospodăriei, legate de activitatea fizică individuală a persoanelor (cu excluderea oricăror activități sportive de echipă), precum și pentru nevoile animalelor de companie/domestice;

e) deplasarea în scopul donării de sânge/plasmă la centrele de transfuzie sanguină;

f) deplasarea în scop umanitar sau de voluntariat;

g) deplasarea pentru realizarea de activități agricole;

h) deplasarea producătorilor agricoli pentru comercializarea de produse agroalimentare;

i) îngrijirea sau administrarea unei proprietăți din altă localitate;

j) participarea la programe sau proceduri în centrele de tratament;

k) pentru achiziția, service-ul, efectuarea ITP sau alte operațiuni de întreținere a vehiculelor, activități care nu pot fi efectuate în localitatea de domiciliu;

l) eliberarea de documente necesare pentru obținerea unor drepturi prevăzute de lege;

m) alte motive justificate precum: îngrijirea/însoțirea copiilor/membrilor de familie, îngrijirea unei/unui rude/afin sau persoane aflate în întreținere, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități ori decesul unui membru de familie;

n) participarea la activități religioase;

o) deplasări ale persoanelor care sunt în tranzit sau efectuează călătorii al căror interval se suprapune cu perioada interdicției, cum ar fi cele efectuate cu trenul, avionul, autocare sau alte mijloace de transport persoane, și care poate fi dovedit prin bilet sau oricare altă modalitate de achitare a călătoriei;

p) deplasări ale persoanelor pentru administrare de vaccin împotriva SARS-CoV-2;

4. în intervalul orar 22,00—6,00, circulația persoanelor în afara locuinței/gospodăriei este permisă numai pentru motivele prevăzute la pct. 3 lit. a), c), m) și o);

5. în/din zona menționată la art. 1 alin. (2) este permisă intrarea/ieșirea pentru:

a) transportul de marfă, indiferent de natura acestuia, al materiilor prime și resurselor necesare desfășurării activităților economice în localitatea carantınată, precum și aprovizionarea populației;

b) persoanele care nu locuiesc în zona carantınată, dar care desfășoară activități economice sau în domeniul apărării, ordinii publice, securității naționale, sanitar, veterinar, situațiilor de urgență, administrației publice locale, asistenței și protecției sociale, judiciar, serviciilor de utilitate publică, agriculturii, alimentației publice, comunicațiilor și transporturilor;

c) persoanele care locuiesc în zona carantınată și desfășoară activitatea profesională în afara zonei carantınate;

d) persoanele care realizează activități agricole sau pentru comercializarea de produse agroalimentare;

e) deplasarea din alte motive justificate, precum îngrijirea/însoțirea copiilor/membrilor de familie, îngrijirea unei/unui rude/afin sau a unei persoane aflate în întreținere, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități, decesul unui membru de familie;

f) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță;

g) urgențe medicale;

6. pentru verificarea motivului deplasării în interes profesional, persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, legitimația de serviciu, adeverința eliberată de angajator sau o declarație pe propria răspundere;

7. pentru verificarea motivului deplasării în interes personal, persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, o declarație pe propria răspundere, completată în prealabil;

8. declarația pe propria răspundere trebuie să cuprindă numele și prenumele, data nașterii, adresa locuinței/gospodăriei/locului activității profesionale, motivul deplasării conform celor prevăzute la art. 4 pct. 3 și 5, data completării și semnătura;

9. se permite tranzitarea satului Lucieni din comuna Lucieni de către persoanele care nu au domiciliul pe raza acesteia, fiind interzisă oprirea în localitățile carantınate zonal;

10. prin grija administrației publice locale și a Inspectoratului de Poliție al Județului Dâmbovița se vor stabili căile de circulație pentru tranzitarea zonei respective și aducerea la cunoștință populației prin mijloacele mass-media a acestei măsuri;

11. slujbele religioase cu caracter colectiv se pot oficia în lăcașurile de cult, fără accesul publicului, putând fi transmise în mass-media sau online;

12. slujbele religioase cu caracter privat (botezuri, cununii, înmormântări) se pot oficia în lăcașurile de cult, cu participarea a maximum 16 persoane (număr ce include și persoanele care oficiază slujba religioasă);

13. este permis accesul credincioșilor în lăcașurile de cult pentru rugăciuni cu caracter individual, astfel încât să fie asigurată o suprafață minimă de 4 mp pentru fiecare persoană și o distanță de minimum 2 m între persoane;

14. slujbele religioase care se vor oficia în aer liber se vor desfășura cu menținerea distanței de 1,5 m între persoane;

15. la toate slujbele religioase trebuie respectate regulile de protecție sanitară stabilite prin ordinul comun al ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne, emis în temeiul art. 45 și al art. 71 alin. (2) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare;

16. controlul măsurilor privind limitarea deplasării persoanelor în/din satul Lucieni din comuna Lucieni, județul Dâmbovița, și asigurarea ordinii publice se va realiza de către

Inspectoratul de Jandarmi Județean Dâmbovița sau Inspectoratul de Poliție al Județului Dâmbovița, după caz.

Art. 5. — În zona prevăzută la art. 1 alin. (2) se interzic următoarele activități:

1. organizarea de evenimente private (nunți, botezuri, mese festive etc.) în spații închise și deschise;

2. organizarea de evenimente și/sau activități private pentru copii în spații închise, cum ar fi evenimente aniversare, locuri de joacă, spații de tip after-school etc.;

3. activitatea cu publicul a operatorilor economici care desfășoară activități de preparare, comercializare și consum al produselor alimentare și/sau băuturilor alcoolice și nealcoolice, de tipul restaurantelor și cafenelelor, inclusiv al teraselor, în interiorul și exteriorul clădirilor (se pot comercializa produse alimentare în regim catering — livrare la domiciliu);

4. activitatea cu publicul a operatorilor economici licențiați în domeniul jocurilor de noroc, indiferent de locațiile amplasate — cu excepția celor care comercializează bilete de tip LOTO, pariuri și lozuri, conform Adresei Institutului Național de Sănătate Publică nr. 19.941/2020 și Hotărârii Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 60/2020;

5. activitatea cu publicul a structurilor de primire turistică, cu excepția cazării persoanelor care efectuează deplasări în interes profesional;

6. organizarea și desfășurarea activităților de tipul spectacolelor și/sau concertelor;

7. organizarea și desfășurarea activităților culturale, științifice, artistice sau de divertisment în spații închise sau deschise;

8. toate activitățile și competițiile sportive, individuale sau colective, care se desfășoară în spații închise sau deschise, cu excepția celor profesionale organizate de federațiile de profil.

Art. 6. — (1) Se limitează programul de lucru cu publicul al operatorilor economici din domeniul comercializării de bunuri alimentare și nealimentare până la ora 21,00, cu excepția farmaciilor și a stațiilor de distribuție carburant care pot avea program non-stop și în care personalul de serviciu va deservi clienții la geam.

(2) Se limitează numărul de persoane în incinta magazinelor, cu respectarea normelor de distanțare fizică, cu asigurarea pentru clienți a unei suprafețe de 4 mp (din suprafața utilă a magazinului) și cu păstrarea distanței de 2 m între persoane.

Art. 7. — Operatorii economici care desfășoară activități de transport persoane și care tranzitează zona carantınată vor putea efectua opriri/porniri doar în stații pentru urcarea sau coborârea călătorilor. Activitatea acestora se va desfășura prin ocuparea a maximum 50% din locurile existente pe scaun în fiecare vehicul și cu respectarea normelor de protecție sanitară stabilite în perioadă stării de alertă pentru prevenirea răspândirii virusului SARS-CoV-2, în următoarele condiții:

a) administratorii vor dezinfecta mijloacele de transport după fiecare cursă efectuată;

b) pasagerii vor purta masca de protecție pe tot parcursul călătoriei;

c) numărul de pasageri permis în fiecare mijloc de transport va fi cel mult egal cu jumătate din numărul locurilor de pe scaun existente în fiecare mijloc de transport;

d) se va respecta circuitul de urcare/coborâre în mijlocul de transport. Accesul pasagerilor se va realiza pe ușa din față, iar coborârea pe ușa din spate.

Art. 8. — În conformitate cu prevederile Hotărârii Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 5/2021 și Ordinului ministrului educației și al ministrului sănătății nr. 3.235/93/2021 pentru aprobarea măsurilor de organizare a activității în cadrul unităților/instituțiilor de învățământ în condiții de siguranță epidemiologică pentru prevenirea îmbolnăvirilor cu virusul SARS-CoV-2, cursurile de învățământ se vor desfășura în satul Lucieni din comuna Lucieni, județul Dâmbovița, doar în sistem online.

Art. 9. — Direcția de Sănătate Publică Dâmbovița va întreprinde următoarele:

1. analizarea oportunităților și prioritizarea testării persoanelor, transmiterea solicitărilor de sprijin cu materiale sanitare și personal de specialitate către Institutul Național de Sănătate Publică/Ministerul Sănătății;

2. stabilirea unui calendar periodic pentru dezinfectarea spațiilor publice, la un interval de 48 de ore, și urmărirea îndeplinirii acestuia de către unitatea administrativ-teritorială în cauză;

3. îndrumarea și implicarea medicilor de familie de pe raza localității în monitorizarea din punct de vedere medical a persoanelor izolate/carantinate la domiciliu și acordarea asistenței medicale a populației din zona respectivă (femei gravide, persoane în program de hemodializă, pacienți oncologici etc.);

4. supravegherea colectării deșeurilor medicale în cadrul contractual cu cabinetele medicilor de familie și asigurarea respectării normelor specifice acestei activități.

Art. 10. — (1) Nerespectarea măsurilor prevăzute de prezentul ordin atrage răspunderea disciplinară, civilă, contravențională sau penală, în conformitate cu prevederile art. 64 din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sunt abilitate să verifice respectarea măsurilor de mai sus categoriile de personal prevăzute de art. 67 din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. — Alte măsuri pentru prevenirea și combaterea răspândirii SARS-CoV-2, precum și pentru soluționarea unor probleme deosebite pe perioada carantinei vor fi stabilite prin

Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Dâmbovița.

Art. 12. — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Basarab I” al județului Dâmbovița va asigura transmiterea mesajelor de avertizare prin sistemul RO-ALERT către populația din zona carantinată, cu măsurile ce trebuie respectate pe timpul instituirii carantinei.

Art. 13. — Prezentul ordin se va transmite spre aplicare la Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Dâmbovița, care va informa președintele Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Dâmbovița, Direcția de Sănătate Publică Dâmbovița și autoritatea publică locală competentă, și spre informare la Institutul Național de Sănătate Publică, Ministerul Sănătății — Direcția generală de asistență medicală, medicina de urgență și programe de sănătate publică, Inspectoratul General al Poliției Române și Inspectoratul General al Jandarmeriei Române.

Art. 14. — Prevederile prezentului ordin au aplicabilitate din data de 24.02.2021, ora 12,00, pentru o perioadă de 14 zile, până în data de 10.03.2021, ora 12,00, măsurile stabilite în aplicarea acestui ordin urmând a fi raportate până în data de 24.02.2021, ora 20,00, la Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției.

Art. 15. — Prezentul ordin se transmite pentru publicare pe site-urile oficiale ale Ministerului Afacerilor Interne, Departamentului pentru Situații de Urgență și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Art. 16. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Șeful Departamentului pentru Situații de Urgență,

Raed Arafat,
secretar de stat

București, 24 februarie 2021.
Nr. 6.482.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DEPARTAMENTUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

ORDIN

privind instituirea carantinei zonale pentru localitatea Rona de Jos, județul Maramureș

Luând în considerare situația epidemiologică din localitatea Rona de Jos, județul Maramureș, generată de coronavirusul SARS-CoV-2, având ca rezultat o incidență a cazurilor de îmbolnăvire cu SARS-CoV-2 de 6,07 cazuri la 1.000 de locuitori în localitatea Rona de Jos, județul Maramureș, riscul epidemiologic fiind de o gravitate maximă, în circumstanțe de nerespectare a măsurilor legale în vigoare,

ținând cont de Hotărârea Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Maramureș nr. 27 din 23.02.2021, emisă pe baza Analizei de risc a Direcției de Sănătate Publică a Județului Maramureș nr. 4.600 din 23.02.2021 și a Avizului Institutului Național de Sănătate Publică nr. 2.963 din 23.02.2021,

în temeiul prevederilor art. 3 lit. b), art. 6 lit. b), art. 7 alin. (5) și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 5 alin. (3) lit. a)—d) și f) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, ale art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 35/2021 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 12 februarie 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 și ale art. 3 alin. (4) din Ordinul ministrului sănătății nr. 1.309/2020 privind modalitatea de aplicare a măsurilor de prevenire și limitare a îmbolnăvirilor cu SARS-CoV-2,

șeful Departamentului pentru Situații de Urgență emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se instituie măsura de carantină zonală, începând cu data de 24.02.2021, ora 19,00, pentru o perioadă de 14 zile, până la data de 10.03.2021, ora 19,00, pentru localitatea Rona de Jos, județul Maramureș.

(2) Perimetrul vizat de măsura prevăzută la alin. (1), denumit în continuare *zonă carantinată*, este delimitat de limita

administrativă a unității administrativ-teritoriale cuprinsă între următoarele coordonate geografice:

- 1 — Latitudine 47.912657 N, Longitudine 24.022164 E
- 2 — Latitudine 47.914613 N, Longitudine 24.001050 E
- 3 — Latitudine 47.929431 N, Longitudine 23.976588 E
- 4 — Latitudine 47.940810 N, Longitudine 24.000063 E
- 5 — Latitudine 47.942535 N, Longitudine 24.022207 E.

Art. 2. — Este strict interzisă intrarea/ieșirea în/din zona carantinată prevăzută la art. 1 alin. (2) prin alte zone și căi de acces în afara celor deschise circulației publice, pe drumurile naționale, județene, comunale și forestiere.

Art. 3. — Circulația și staționarea în spații publice a persoanelor sunt interzise, cu excepția motivelor bine justificate, prevăzute în prezentul ordin, pe baza declarației pe propria răspundere, legitimației de serviciu sau a adeverinței eliberate de angajator.

Art. 4. — Se instituie următoarele măsuri obligatorii pentru toate persoanele care se află permanent sau tranzitează zona carantinată:

1. identificarea tuturor persoanelor cu domiciliul, reședința ori adresa declarată în zona menționată la art. 1 alin. (2) și introducerea acestora în bazele de date dedicate;

2. limitarea la maximum a deplasării persoanelor și monitorizarea permanentă a respectării acestei măsuri. Ieșirea persoanelor din locuință este permisă doar pe bază de declarație pe propria răspundere, legitimație de serviciu sau adeverință eliberată de angajator, după caz;

3. în intervalul orar 6,00—22,00, în interiorul zonei menționate la art. 1 alin. (2) se interzice circulația tuturor persoanelor în afara locuinței/gospodăriei, cu următoarele excepții:

a) deplasarea în interes profesional, inclusiv între locuință/gospodărie și locul/locurile de desfășurare a activității profesionale și înapoi;

b) deplasarea pentru asigurarea de bunuri care acoperă necesitățile de bază ale persoanelor, precum și bunuri necesare desfășurării activității profesionale;

c) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță;

d) deplasările scurte, în apropierea locuinței/gospodăriei, legate de activitatea fizică individuală a persoanelor (cu excluderea oricărui activități sportive de echipă), precum și pentru nevoile animalelor de companie/domestice;

e) deplasarea în scopul donării de sânge/plasmă la centrele de transfuzie sanguină;

f) deplasarea în scop umanitar sau de voluntariat;

g) deplasarea pentru realizarea de activități agricole;

h) deplasarea producătorilor agricoli pentru comercializarea de produse agroalimentare;

i) îngrijirea sau administrarea unei proprietăți din altă localitate;

j) participarea la programe sau proceduri în centrele de tratament;

k) pentru achiziția, service-ul, efectuarea ITP sau alte operațiuni de întreținere a vehiculelor, activități care nu pot fi efectuate în localitatea de domiciliu;

l) eliberarea de documente necesare pentru obținerea unor drepturi prevăzute de lege;

m) alte motive justificate precum: îngrijirea/însoțirea copiilor/membrilor de familie, îngrijirea unei/unui rude/afin sau persoane aflate în întreținere, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități ori decesul unui membru de familie;

n) participarea la activități religioase;

o) deplasări ale persoanelor care sunt în tranzit sau efectuează călătorii al căror interval se suprapune cu perioada interdicției, cum ar fi cele efectuate cu trenul, avionul, autocarul sau alte mijloace de transport persoane și care poate fi dovedit prin bilet sau oricare altă modalitate de achitare a călătoriei;

p) deplasări ale persoanelor pentru administrare de vaccin împotriva SARS-CoV-2;

4. în intervalul orar 22,00—6,00, circulația persoanelor în afara locuinței/gospodăriei este permisă numai pentru motivele prevăzute la pct. 3 lit. a), c), m) și o);

5. în/din zona menționată la art. 1 alin. (2) este permisă intrarea/ieșirea pentru:

a) transportul de marfă, indiferent de natura acestuia, al materiilor prime și resurselor necesare desfășurării activităților

economice în localitatea carantinată, precum și aprovizionarea populației;

b) persoanele care nu locuiesc în zona carantinată, dar care desfășoară activități economice sau în domeniul apărării, ordinii publice, securității naționale, sanitar, veterinar, situațiilor de urgență, administrației publice locale, asistenței și protecției sociale, judiciar, serviciilor de utilitate publică, agriculturii, alimentației publice, comunicațiilor și transporturilor;

c) persoanele care locuiesc în zona carantinată și desfășoară activitatea profesională în afara zonei carantinate;

d) persoanele care realizează activități agricole sau pentru comercializarea de produse agroalimentare;

e) deplasarea din alte motive justificate, precum îngrijirea/însoțirea copiilor/membrilor de familie, îngrijirea unei/unui rude/afin sau a unei persoane aflate în întreținere, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități, decesul unui membru de familie;

f) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță;

g) urgențe medicale;

6. pentru verificarea motivului deplasării în interes profesional, persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, legitimația de serviciu, adeverința eliberată de angajator sau o declarație pe propria răspundere;

7. pentru verificarea motivului deplasării în interes personal, persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, o declarație pe propria răspundere, completată în prealabil;

8. declarația pe propria răspundere trebuie să cuprindă numele și prenumele, data nașterii, adresa locuinței/gospodăriei/locului activității profesionale, motivul deplasării conform celor prevăzute la art. 4, data completării și semnătura;

9. se permite tranzitarea localității Rona de Jos pentru cetățenii care nu au domiciliul pe raza acesteia, fiind interzisă oprirea/staționarea în localitate;

10. prin grija administrației publice locale și a Inspectoratului de Poliție al Județului Maramureș se vor stabili căile de circulație pentru tranzitarea zonei respective și aducerea la cunoștința populației prin mass-media a acestei măsuri;

11. slujbele religioase cu caracter colectiv se pot oficia în lăcașurile de cult, fără accesul publicului, putând fi transmise în mass-media sau online;

12. slujbele religioase cu caracter privat (botezuri, cununii, înmormântări) se pot oficia în lăcașurile de cult, cu participarea a maximum 16 persoane (număr ce include și persoanele care oficiază slujba religioasă);

13. este permis accesul credincioșilor în lăcașurile de cult pentru rugăciuni cu caracter individual, astfel încât să fie asigurată o suprafață minimă de 4 mp pentru fiecare persoană și o distanță de minimum 2 m între persoane;

14. slujbele religioase care se vor oficia în aer liber se vor desfășura cu menținerea distanței de 1,5 m între persoane.

15. la toate slujbele religioase trebuie respectate regulile de protecție sanitară stabilite prin ordinul comun al ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne, emis în temeiul art. 45 și al art. 71 alin. (2) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare;

16. controlul măsurilor privind limitarea deplasării persoanelor în/din localitatea Rona de Jos, județul Maramureș, și asigurarea ordinii publice se vor realiza de către Inspectoratul de Jandarmi Județean „Pintea Viteazul” Maramureș sau Inspectoratul de Poliție al Județului Maramureș, după caz.

Art. 5. — În zona prevăzută la art. 1 alin. (2) se interzic următoarele activități:

1. organizarea de evenimente private (nunți, botezuri, mese festive etc.) în spații închise și deschise;

2. organizarea de evenimente și/sau activități private pentru copii în spații închise, cum ar fi locuri de joacă, spații de tip after-school etc;

3. activitatea cu publicul a operatorilor economici care desfășoară activități de preparare, comercializare și consum al produselor alimentare și/sau băuturilor alcoolice și nealcoolice, de tipul restaurantelor și cafenelelor, inclusiv al teraselor, în interiorul și exteriorul clădirilor (se pot comercializa produse alimentare în regim catering — livrare la domiciliu);

4. activitatea cu publicul a operatorilor economici licențiați în domeniul jocurilor de noroc, indiferent de locațiile amplasate — cu excepția celor care comercializează bilete de tip LOTO, pariuri și lozuri, conform adresei Institutului Național de Sănătate Publică nr. 19.941/2020 și a Hotărârii Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 60/2020;

5. activitatea cu publicul a structurilor de primire turistice, cu excepția cazării persoanelor care efectuează deplasări în interes profesional;

6. organizarea și desfășurarea activităților de tipul spectacolelor și/sau concertelor;

7. organizarea și desfășurarea activităților culturale, științifice, artistice sau de divertisment în spații închise sau deschise;

8. toate activitățile și competițiile sportive, individuale sau colective, care se desfășoară în spații închise sau deschise, cu excepția celor profesionale organizate de federațiile de profil.

Art. 6. — (1) Se limitează programul de lucru cu publicul al operatorilor economici din domeniul comercializării de bunuri alimentare și nealimentare până la ora 21,00, cu excepția farmaciilor și a stațiilor de distribuție carburant care vor avea program non-stop și în care personalul de serviciu va deservi clienții la geam.

(2) Se limitează numărul de persoane în incinta magazinelor, cu respectarea normelor de distanțare fizică, cu asigurarea pentru clienți a unei suprafețe de 4 mp (din suprafața utilă a magazinului) și cu păstrarea distanței de 2 m între persoane.

Art. 7. — Operatorii economici publici și privați care desfășoară activități de transport persoane și care tranzitează zona carantinată vor putea efectua opriri în stațiile proprii pentru urcarea sau coborârea călătorilor. Activitatea acestora se va desfășura prin ocuparea a maximum 50% din locurile existente pe scaun în fiecare vehicul și cu respectarea normelor de protecție sanitară stabilite în perioada stării de alertă pentru prevenirea răspândirii SARS-CoV-2, în următoarele condiții:

a) administratorii vor dezinfecta mijloacele de transport după fiecare cursă efectuată;

b) pasagerii vor purta masca de protecție pe tot parcursul călătoriei;

c) numărul de pasageri permis în fiecare mijloc de transport va fi cel mult egal cu jumătate din numărul locurilor de pe scaun existente în fiecare mijloc de transport;

d) se va respecta circuitul de urcare/coborâre în mijlocul de transport. Accesul pasagerilor se va realiza pe ușa din față, iar coborârea pe ușa din spate.

Art. 8. — În conformitate cu prevederile Hotărârii Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 5/2021 și Ordinului comun al ministrului educației și ministrului sănătății nr. 3235/93/2021 pentru aprobarea măsurilor de organizare a activității în cadrul unităților/instituțiilor de învățământ în condiții de siguranță epidemiologică pentru prevenirea îmbolnăvirilor cu virusul

SARS-CoV-2, cursurile de învățământ se vor desfășura în localitatea carantinată doar în sistem online.

Art. 9. — Direcția de Sănătate Publică Maramureș va întreprinde următoarele:

1. analiza oportunităților și prioritizarea testării persoanelor, transmiterea solicitărilor de sprijin cu materiale sanitare și personal de specialitate către Institutul Național de Sănătate Publică/Ministerul Sănătății;

2. stabilirea unui calendar periodic pentru dezinfectarea spațiilor publice, la un interval de 48 de ore, și urmărirea îndeplinirii acestuia de către unitatea administrativ-teritorială în cauză;

3. îndrumarea și implicarea medicilor de familie de pe raza localității în monitorizarea din punct de vedere medical a persoanelor izolate/carantinate la domiciliu și acordarea asistenței medicale a populației din zona respectivă (femei gravide, persoane în program de hemodializă, pacienți oncologici etc.);

4. supravegherea colectării deșeurilor medicale în cadrul contractual cu cabinetele medicilor de familie și asigurarea respectării normelor specifice acestei activități.

Art. 10. — (1) Nerespectarea măsurilor prevăzute de prezentul ordin atrage răspunderea disciplinară, civilă, contravențională sau penală, în conformitate cu prevederile art. 64 din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sunt abilitate să verifice respectarea măsurilor de mai sus categoriile de personal prevăzute de art. 67 din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. — Alte măsuri pentru prevenirea și combaterea răspândirii SARS-CoV-2, precum și pentru soluționarea unor probleme deosebite pe perioada carantinei vor fi stabilite prin Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Maramureș.

Art. 12. — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Gheorghe Pop de Băsești” al județului Maramureș asigură transmiterea mesajelor de avertizare prin sistemul RO-ALERT către populația din localitatea carantinată, cu măsurile ce trebuie respectate pe timpul instituirii carantinei.

Art. 13. — Prezentul ordin se va transmite spre aplicare la Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Maramureș, care va informa președintele Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Maramureș, Direcția de Sănătate Publică Maramureș și autoritatea publică locală competentă, și spre informare la Institutul Național de Sănătate Publică, Ministerul Sănătății — Direcția generală de asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică, Inspectoratul General al Poliției Române și Inspectoratul General al Jandarmeriei Române.

Art. 14. — Prevederile prezentului ordin au aplicabilitate din data de 24.02.2021, ora 19,00, pentru o perioadă de 14 zile, măsurile stabilite în aplicarea acestui ordin urmând a fi raportate până în data de 25.02.2021, ora 12,00, la Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției.

Art. 15. — Prezentul ordin se transmite pentru publicare pe site-urile oficiale ale Ministerului Afacerilor Interne, Departamentului pentru Situații de Urgență și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Art. 16. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Șeful Departamentului pentru Situații de Urgență,

Raed Arafat,
secretar de stat

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 74**din 16 noiembrie 2020**

Dosar nr. 2.196/1/2020

Iuliana Măiereanu	— pentru președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului
Florentina Dinu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cezar Hîncu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Nicolae Gabriel Ionaș	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Marius Ionel Ionescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ana Roxana Tudose	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adela Vintilă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este constituit potrivit dispozițiilor art. XIX alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, și art. 36 alin. (2) lit. a) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul*).

Ședința este prezidată de doamna judecător Iuliana Măiereanu, pentru președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Elena Adriana Stamatescu, magistrat-asistent la Secțiile Unite, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Argeș — Secția civilă, complet specializat de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 2.897/109/2018, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: *interpretarea și aplicarea prevederilor art. 26 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 176/2010), referitoare la prescripția aplicării sancțiunii, în corelare cu termenul aplicabil prescripției răspunderii civile — cel prevăzut de art. 2.517 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare (Codul civil) și cu momentul de la care începe să curgă acest termen, conform considerentelor 27 și 28 din Decizia Curții Constituționale nr. 449 din 16 iunie 2015,*

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 18 august 2015 (Decizia Curții Constituționale nr. 449 din 16 iunie 2015), sub aspectul modului de aplicare a regulii ce instituie termenul de prescripție a aplicării sancțiunii, atunci când a intervenit prescripția răspunderii, în condițiile reținute prin această decizie, și anume în termenul general de 3 ani, prevăzut de art. 2.517 din Codul civil, al cărui moment de început este data săvârșirii faptei susceptibile a fi considerată cauză de incompatibilitate.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele de judecată au comunicat puncte de vedere sau simple opinii cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, unele însoțite de jurisprudență, iar răspunsul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este în sensul că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept în discuție; se arată, de asemenea, că raportul întocmit în cauză a fost comunicat, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părților; reclamantul a depus, în termen legal, prin avocat, un punct de vedere asupra chestiunii de drept.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Tribunalul Argeș — Secția civilă, complet specializat de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 24 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.897/109/2018, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la problema sus-menționată.

II. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investirii instanței care a solicitat pronunțarea hotărârii prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina*Obiectul judecății și soluția instanței de fond*

2. Reclamantul, persoană fizică, a sesizat instanța de contencios administrativ cu o cerere de anulare a Ordinului nr. xxx din 2 mai 2018, emis de prefectul județului Argeș, prin care s-a constatat încetarea de drept a mandatului său de primar, înainte de expirarea duratei acestuia, ordinul fiind emis după rămânerea definitivă a raportului de evaluare prin care s-a constatat starea de incompatibilitate în care s-a aflat reclamantul în perioada 14 iunie 2012—12 februarie 2013.

3. Raportul de evaluare nr. xxxxx/G/II/13.06.2013 a fost contestat de reclamant, acțiunea făcând obiectul Dosarului nr. 1.484/46/2013, soluționat definitiv prin Decizia nr. 3.618 din 16 noiembrie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția

de contencios administrativ și fiscal, din cuprinsul căreia instanța de trimitere redă următoarele considerente:

„În privința excepției prescripției răspunderii disciplinare pentru faptele la care se referă Raportul de evaluare nr. xxxxx/G/II din 13.06.2013, se constată că, deși inițial a susținut că acesta ar constitui un motiv de ordine publică, ulterior, a renunțat la această calificare, dar a solicitat să se țină seama de cele stabilite de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 449 din 16 iunie 2015.

Într-adevăr, în considerentele Deciziei nr. 449 din 16 iunie 2015 a Curții Constituționale ce vizează excepția de neconstituționalitate, între altele, a prevederilor art. 11 din Legea nr. 176/2010, s-a statuat că:

„27.... nu (se) poate reține această critică, fiind în logica reglementării ca verificarea existenței împrejurărilor de natură să atragă un conflict de interese sau o stare de incompatibilitate să vizeze perioada în care persoana în cauză a deținut funcția publică. (...) Cu alte cuvinte, textul fixează un termen înlăuntrul căruia Agenția are dreptul de a efectua evaluarea. Astfel, aceasta are la dispoziție un interval de timp egal cu durata mandatului alesului local, la care se adaugă încă 3 ani de la momentul încheierii mandatului, în care aceasta poate efectua activitățile amintite. Așadar, textul menționat stabilește numai termenul maxim în interiorul căruia Agenția Națională de Integritate își poate exercita competența amintită, fără a conține vreo reglementare referitoare la prescripția răspunderii persoanei asupra căreia a purtat evaluarea. Normele, regulile și termenele în care răspunderea civilă (delictuală, pentru fapta proprie), penală sau administrativă (disciplinară) se prescrie, nemaiputând fi angajată, sunt reglementate de normele specifice acestor materii. Astfel, în materie civilă, care acoperă și sfera administrativă, se aplică termenul general de prescripție de 3 ani, prevăzut de art. 2.517 din Codul civil, sau, după caz, în funcție de momentul săvârșirii faptei și implicit a legii aplicabile, de art. 3 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat în Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România, Partea I, nr. 11 din 15 iulie 1960, abrogat prin Legea nr. 70/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011. În materie penală, răspunderea pentru săvârșirea infracțiunii de conflict de interese, incriminat ca atare la art. 301 din Codul penal, se prescrie în termen de 5 ani, conform art. 154 alin. (1) lit. d) din același cod.

28. Curtea observă că, potrivit art. 21 alin. (4) din Legea nr. 176/2010, raportul de evaluare se comunică în termen de 5 zile de la finalizare persoanei care a făcut obiectul activității de evaluare și, dacă este cazul, organelor de urmărire penală și celor disciplinare. Totodată, în temeiul art. 22 alin. (1) din aceeași lege, persoana care face obiectul evaluării poate contesta raportul de evaluare a conflictului de interese sau a incompatibilității în termen de 15 zile de la primirea acestuia, la instanța de contencios administrativ. Cu prilejul analizării legalității raportului de evaluare, față de data săvârșirii faptei cu privire la care se apreciază că ar fi de natură să atragă incompatibilitatea sau să reprezinte un conflict de interese, instanța de contencios administrativ va verifica dacă nu s-a împlinit termenul general de prescripție a răspunderii civile, care guvernează inclusiv raporturile de natură administrativă, în lipsa unui termen stabilit expres în legea specială sau, după caz, penale. Termenul de prescripție a răspunderii, civilă sau penală, începe să curgă, evident, de la data săvârșirii faptei susceptibile de a fi considerată conflict de interese ori cauză de incompatibilitate.”

În raport cu aceste considerente nu se poate reține că a intervenit prescripția răspunderii pentru fapta de incompatibilitate reținută în sarcina intimatului-reclamant deoarece fapta a fost săvârșită în perioada 14.06.2012—12.02.2013, iar raportul de evaluare a fost întocmit la 13.06.2013 de către Agenția Națională de Integritate.

Considerentele deciziei Curții Constituționale nu ar putea fi interpretate, așa cum susține intimatul-reclamant, în sensul că termenul de 3 ani pentru antrenarea răspunderii ca urmare a constatării stării de incompatibilitate s-ar calcula în raport cu soluționarea acțiunii în anulare a raportului de evaluare, deoarece chiar Curtea Constituțională a arătat că:

„29. Sub acest aspect devin relevante cele statuate în jurisprudența sa, mai sus arătate (paragraful 23), în sensul că Agenția Națională de Integritate desfășoară exclusiv o activitate administrativă de evaluare a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege, constând în întocmirea de rapoarte care evidențiază fapte ori situații cu semnificație juridică, a căror finalitate conferă dreptul de sesizare a instanțelor de judecată sau, după caz, a altor autorități și instituții competente în vederea dispunerii măsurilor prevăzute de lege. Ca atare, Agenția Națională de Integritate nu face altceva decât să semnaleze existența unor potențiale nesocotiri ale prevederilor legale referitoare la conflictele de interese și compatibilități. Ulterior revine instanței de contencios administrativ chemată să se pronunțe asupra legalității raportului de evaluare, atunci când fapta nu are valențe penale, sau celei care judecă procesul penal declanșat ca urmare a finalizării urmăririi penale cu întocmirea unui rechizitoriu ca act de investire a instanței și trimitere în judecată a persoanei evaluate obligația de a se pronunța, cu precădere, cu privire la intervenirea prescripției răspunderii. Verificarea normelor referitoare la prescripția răspunderii pentru fapta în discuție va fi făcută de instanța de judecată indiferent dacă, în virtutea prevederilor art. 11 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, acționând în interiorul termenului pe care legea i-l acordă, Agenția Națională de Integritate a întocmit un raport de evaluare cu privire la o faptă pentru care, potrivit reglementărilor aplicabile, răspunderea nu mai putea fi angajată, fiind deja prescristă.”

În raport cu toate aceste considerente, în baza art. 496 din Codul de procedură civilă raportat la art. 20 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, va fi admis recursul, casată sentința atacată și, în rejudecare, va fi respinsă acțiunea reclamantului, ca neîntemeiată.

4. În motivarea cererii de chemare în judecată ce formează obiectul dosarului în cadrul căruia a fost formulată sesizarea ce face obiectul analizei de față (Dosarul nr. 2.897/109/2018), *inter alia*, reclamantul a invocat prescripția răspunderii sale, sens în care a invocat termenul general de prescripție (de 3 ani) prevăzut de art. 2.517 din Codul civil, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 449 din 16 iunie 2015, cu referire la considerentele privind momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție, și anume cel al săvârșirii faptei susceptibile a fi considerată cauză de incompatibilitate.

5. În cadrul Dosarului nr. 2.504/109/2018, reclamantul a formulat o cerere de constatare a prescripției răspunderii sale, angajată potrivit aceluiași act administrativ — Ordinul nr. xxx din 2 mai 2018.

6. Completul de judecată la care a fost restituit Dosarul nr. 2.504/109/2018 a apreciat că trebuie suspendată judecata în Dosarul nr. 2.897/109/2018, până la soluționarea definitivă a acțiunii în constatare, acțiune care a fost respinsă ca inadmisibilă, prin Sentința nr. 438 din 10 iunie 2019, definitivă prin nerecurare.

7. Reclamantul a formulat cerere de repunere pe rol a cauzei în Dosarul nr. 2.897/109/2018, iar la termenul fixat pentru analiza acestei cereri a depus o nouă cerere, intitulată „Precizări”, în cadrul căreia a expus motive noi de anulare a ordinului atacat și a dezvoltat pe cele inițial formulate, menținând motivul constând în prescripția răspunderii sale.

8. În cadrul dezbaterilor, s-a solicitat apărătorului reclamantului să prezinte concluziile sale privind modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, în contextul motivului cererii referitor la prescripția răspunderii reclamantului pentru situația de incompatibilitate constatată prin raportul de evaluare rămas definitiv la data de 16 noiembrie 2017, opinia, consemnată în cadrul încheierii de dezbateri, fiind în sensul că și acest termen este unul similar, tot de 3 ani, și că se poate observa că Agenția Națională de Integritate a fost sesizată din oficiu, apreciind că această sesizare din oficiu nu presupune o întrerupere a acestui termen.

9. Cu prilejul deliberării privind problema de drept pusă în discuție în legătură cu motivul referitor la prescripția răspunderii reclamantului, s-a constatat că există practică judiciară neunitară, așa cum a rezultat din hotărârile judecătorești depuse de reclamant la dosarul cauzei.

10. În legătură cu problema de drept soluționată diferit, referitoare la interpretarea și aplicarea normelor privind prescripția răspunderii și aplicării sancțiunii, avându-se în vedere și că hotărârea prin care se va soluționa cauza urmează a fi pronunțată în primă și ultimă instanță, fiind definitivă conform art. 69 alin. (5) teza finală din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 215/2001*), în forma în vigoare la data formulării acțiunii, s-a apreciat necesară repunerea pe rol a cauzei, pentru a se pune în discuție, din oficiu, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la problema menționată.

11. Instanța de trimitere precizează, de asemenea, că prin Sentința nr. 611 din 8 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.897/109/2018/a1, a fost admisă cererea de suspendare a efectelor ordinului atacat, până la soluționarea definitivă a acțiunii de fond, sentința fiind menținută prin Decizia nr. 128 din 25 ianuarie 2019 a Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

III. Dispozițiile legale supuse interpretării

12. *Legea nr. 176/2010:*

Art. 26. — „(...) (3) Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunea poate fi aplicată în termen de cel mult 6 luni de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, potrivit prevederilor legale. În cazul în care cauza de incompatibilitate a încetat înainte de sesizarea Agenției, sancțiunea disciplinară poate fi aplicată în termen de 3 ani de la încetarea cauzei de incompatibilitate, dacă legea nu dispune altfel.”

13. *Codul civil:*

Termenul general de 3 ani

Art. 2.517. — „Termenul prescripției este de 3 ani, dacă legea nu prevede un alt termen.”

14. *Decizia Curții Constituționale nr. 449 din 16 iunie 2015:*

„26. În ce privește prevederile art. 11 din Legea nr. 176/2010, autorul excepției critică faptul că perioada pentru care se efectuează evaluarea conflictelor de interese sau a incompatibilităților este cea pe care se exercită funcția de către persoana evaluată. Susține că nu poate fi sancționat un primar pentru o faptă pe care a săvârșit-o în timpul unui alt mandat încheiat, întrucât se poate ajunge să fie depășit termenul de prescripție a răspunderii penale prevăzut în Codul penal.

27. Curtea constată că nu poate reține această critică, fiind în logica reglementării ca verificarea existenței împrejurărilor de natură să atragă un conflict de interese sau o stare de incompatibilitate să vizeze perioada în care persoana în cauză a deținut funcția publică. Curtea observă că, potrivit textului de lege criticat, activitatea de evaluare a declarației de avere și a conflictelor de interese și a incompatibilităților se efectuează de către Agenția Națională de Integritate «*atât pe durata exercitării funcțiilor ori demnităților publice, cât și în decursul a 3 ani după încetarea acestora*». Cu alte cuvinte, textul fixează un termen înlăuntrul căruia Agenția are dreptul de a efectua evaluarea. Astfel, aceasta are la dispoziție un interval de timp egal cu durata mandatului alesului local, la care se adaugă încă 3 ani de la momentul încheierii mandatului, în care aceasta poate efectua activitățile amintite. Așadar, textul menționat stabilește numai termenul maxim în interiorul căruia Agenția Națională de Integritate își poate exercita competența amintită, fără a conține vreo reglementare referitoare la prescripția răspunderii persoanei asupra căreia a purtat evaluarea. Normele, regulile și termenele în care răspunderea civilă (delictuală, pentru fapta proprie), penală sau administrativă (disciplinară) se prescrie, nemaiputând fi angajată, sunt reglementate de normele specifice acestor materii. Astfel, în materie civilă, care acoperă și sfera administrativă, se aplică termenul general de prescripție de 3 ani, prevăzut de art. 2.517 din Codul civil, sau, după caz, în funcție de momentul săvârșirii faptei și implicit a legii aplicabile, de art. 3 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat în Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România, Partea I, nr. 11 din 15 iulie 1960, abrogat prin Legea nr. 70/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011. În materie penală, răspunderea pentru săvârșirea infracțiunii de conflict de interese, incriminat ca atare la art. 301 din Codul penal, se prescrie în termen de 5 ani, conform art. 154 alin. (1) lit. d) din același cod.

28. Curtea observă că, potrivit art. 21 alin. (4) din Legea nr. 176/2010, raportul de evaluare se comunică în termen de 5 zile de la finalizare persoanei care a făcut obiectul activității de evaluare și, dacă este cazul, organelor de urmărire penală și celor disciplinare. Totodată, în temeiul art. 22 alin. (1) din aceeași lege, persoana care face obiectul evaluării poate contesta raportul de evaluare a conflictului de interese sau a incompatibilității în termen de 15 zile de la primirea acestuia, la instanța de contencios administrativ. Cu prilejul analizării legalității raportului de evaluare, față de data săvârșirii faptei cu privire la care se apreciază că ar fi de natură să atragă incompatibilitatea sau să reprezinte un conflict de interese, instanța de contencios administrativ va verifica dacă nu s-a împlinit termenul general de prescripție a răspunderii civile, care guvernează inclusiv raporturile de natură administrativă, în lipsa unui termen stabilit expres în legea specială sau, după caz, penale. Termenul de prescripție a răspunderii, civilă sau penală, începe să curgă, evident, de la data săvârșirii faptei susceptibile de a fi considerată conflict de interese ori cauză de incompatibilitate.”

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

15. Reclamantul a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate, însă în legătură cu o altă problemă de drept, cu privire la care instanța a dispus respingerea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, considerând că problema de drept invocată de reclamant nu întrunește condiția de a fi determinantă pentru soluționarea pe fond a cauzei.

16. Pârâtul a considerat că nu sunt întrunite condițiile de admisibilitate.

17. După comunicarea raportului, în condițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, reclamantul, prin avocat, a depus un punct de vedere asupra chestiunii de drept, prin care a susținut, în esență, că, în ipoteza de față, când persoana ocupă o altă funcție publică la momentul rămânerii definitive a raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate, singura regulă ce poate fi aplicată este cea prevăzută la art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010, în sensul că termenul de interdicție de 3 ani curge de la finalizarea mandatului în care a intervenit incompatibilitatea, iar nu de la momentul rămânerii definitive a raportului.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea

A. Cu privire la admisibilitatea sesizării

18. Instanța de trimitere a considerat că sunt întrunite condițiile legale de admisibilitate a sesizării, arătând că:

— pricina se află în curs de judecată, hotărârea urmând a fi pronunțată în primă și ultimă instanță, conform art. 69 alin. (5) teza finală din Legea nr. 215/2001;

— de lămurirea chestiunii de drept invocate depinde soluționarea pe fond a cauzei, instanța fiind chemată să se pronunțe asupra legalității actului atacat sub aspectul aplicării unor sancțiuni specifice, instituite pentru aleșii locali (încetarea de drept a mandatului înainte de expirarea duratei normale a acestuia), aplicarea sancțiunii fiind făcută în termenul prevăzut de art. 26 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 176/2010, dar în afara termenului de prescripție a răspunderii, așa cum se susține de către reclamant pe baza considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 449 din 16 iunie 2015;

— problema de drept este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu a fost sesizată cu un recurs în interesul legii, sub aspectul strict al problemei de drept enunțate, astfel încât mecanismul de unificare a practicii judiciare prin intermediul hotărârii prealabile se apreciază a fi necesar la acest moment, în care încă nu s-a pronunțat un număr semnificativ de hotărâri judecătorești care să conțină, în mod constant, soluții diferite, de natură a crea o inegalitate nejustificată între persoane aflate în aceeași situație.

B. Cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării

19. Completul de judecată care a formulat sesizarea a arătat că problema de drept invocată se impune a fi lămurită în raport cu datele speței, potrivit cărora reclamantul a invocat prescripția răspunderii sale administrative, apreciind că ordinul prin care s-a constatat încetarea de drept a mandatului său de primar este nelegal, fiind emis cu neobservarea de către emitent a intervenirii prescripției acestei forme de răspundere.

20. Reclamantul a susținut că starea de incompatibilitate a încetat la data de 12 februarie 2013 și că acesta este și momentul de la care a început să curgă termenul general de prescripție, de 3 ani, prevăzut de art. 2.517 din Codul civil, în raport și cu Decizia Curții Constituționale nr. 449 din 16 iunie 2015 (pct. 28).

21. Pe de altă parte, arată instanța de trimitere, conform art. 26 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 176/2010, prescripția aplicării sancțiunii se împlinește după trecerea unui „termen de cel mult 6 luni de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, potrivit prevederilor legale”.

22. Cu privire la această problemă de drept, ce privește interpretarea prevederilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, corelat cu prevederile art. 2.517 din Codul civil și cu considerentele cuprinse în Decizia Curții Constituționale

nr. 449 din 16 iunie 2015, completul care a formulat sesizarea arată că sunt posibile două interpretări, care se regăsesc deja în jurisprudența pe care o menționează exemplificativ:

— dispozițiile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 sunt aplicabile numai atunci când raportul de evaluare a stării de incompatibilitate a rămas definitiv înăuntrul termenului general de 3 ani de prescripție a răspunderii, calculat de la data săvârșirii faptei ce a constituit cauza de incompatibilitate, în această interpretare fiind valorificat argumentul reclamantului întemeiat pe considerentele cuprinse în Decizia Curții Constituționale nr. 449 din 16 iunie 2015 (Sentința nr. 515 din 11 iulie 2019, pronunțată de Tribunalul Argeș — Secția civilă în Dosarul nr. 2.986/109/2019 și Sentința nr. 930 din 25 octombrie 2019, pronunțată de Tribunalul Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.415/95/2019);

— dispozițiile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 sunt aplicabile, deoarece termenul de prescripție a răspunderii reclamantului nu poate fi calculat de la data săvârșirii faptei ce a constituit cauza de incompatibilitate, ci tot de la momentul rămânerii definitive a raportului de evaluare în cadrul căruia a fost constatată cauza de incompatibilitate, întrucât numai la acest moment se poate considera săvârșită fapta, această interpretare fiind, însă, în divergență cu considerentele cuprinse în Decizia Curții Constituționale nr. 449 din 16 iunie 2015, deși este în concordanță cu natura recognitivă a actului atacat în cauză, prin intermediul acestuia fiind doar constatată o situație preexistentă, care s-a născut prin efectul legii, la momentul rămânerii definitive a raportului de evaluare (Sentința nr. 291 din 19 martie 2020, pronunțată de Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 215/63/2020).

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

23. A. În urma consultării evidențelor întocmite la nivelul instanței supreme, în jurisprudența Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii și a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, nu au fost identificate decizii relevante cu privire la problema de drept pusă în discuție prin sesizarea analizată.

24. A fost identificată, însă, Decizia nr. 5.589 din 13 noiembrie 2019, pronunțată de Secția contencios administrativ și fiscal a instanței supreme, în care s-au reținut următoarele: „Cu privire la prescripția aplicării sancțiunii administrative, recurentul a invocat art. 26 alin. (3) teza a două din Legea nr. 176/2010 care se referă însă la încetarea unei cauze de incompatibilitate înainte de sesizarea Agenției, reținând-se astfel că textul nu este incident în speța de față, unde se impune a se verifica un posibil conflict de interese.”

B. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele de judecată au comunicat puncte de vedere sau simple opinii cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, unele însoțite de jurisprudență.

25. Astfel, în lipsa unei jurisprudențe în legătură cu chestiunea de drept supusă dezlegării, unele instanțe și-au exprimat punctul de vedere, exclusiv teoretic, apreciind că, în contextul Legii nr. 176/2010, starea de incompatibilitate a unei persoane constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării specifice demnității sau funcției în legătură cu care s-a stabilit, în mod definitiv, starea de incompatibilitate, derogările prevăzute de art. 25 alin. (4) și art. 26 alin. (3) din legea respectivă referindu-se la sancțiunile aplicabile în cazul acestor abateri disciplinare (care sunt mai grave decât mustrarea sau avertismentul), respectiv la începutul termenului de prescripție pentru constatarea abaterii disciplinare și aplicarea sancțiunii corespunzătoare.

26. Termenul de prescripție a răspunderii, civile sau penale, începe să curgă de la data săvârșirii faptei susceptibile de a fi considerată conflict de interese ori cauză de incompatibilitate. Agenția Națională de Integritate are dreptul de a efectua evaluarea într-un interval de timp egal cu durata mandatului alesului local, la care se adaugă încă 3 ani de la momentul încheierii mandatului, în care aceasta poate efectua activitățile amintite. Verificarea normelor referitoare la prescripția răspunderii se face de către instanța de judecată, potrivit reglementărilor aplicabile, termenul de prescripție de 3 ani urmând să curgă, potrivit regulii generale, de la data săvârșirii faptei. În interiorul termenului de 6 luni poate fi aplicată sancțiunea disciplinară, termen ce va fi calculat în funcție de data rămânerii definitive a raportului de evaluare. (*Curtea de Apel Târgu Mureș și instanțele din raza sa de competență teritorială, tribunalele București, Ilfov, Giurgiu, Ialomița și Teleorman și judecătorii Turnu Măgurele și Iași*)

27. Alte instanțe au transmis jurisprudență cu privire la problema de drept ce face obiectul sesizării.

28. *Astfel, Tribunalul Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal* a arătat că sancțiunea încetării de drept a mandatului poate fi aplicată în 6 luni de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, instanța de contencios administrativ urmând a analiza dacă raportul de evaluare a fost întocmit în termenul de prescripție, de trei ani de la data săvârșirii faptei susceptibile a fi considerată cauză de incompatibilitate, și dacă au intervenit cauze de suspendare/întrerupere a termenului de prescripție, o astfel de cauză fiind considerată întocmirea raportului de evaluare prin care se constată o stare de incompatibilitate.

29. Raportul de evaluare, odată comunicat, poate fi contestat, astfel că până la soluționarea definitivă a acțiunii nu curge, potrivit art. 2.537 și 2.541 din Codul civil, o nouă prescripție. De la data rămânerii definitive a raportului de evaluare începe să curgă un nou termen de prescripție, în care organele abilitate pot proceda la aplicarea efectivă a sancțiunilor reglementate de art. 25 din Legea nr. 176/2010, prin care se angajează răspunderea disciplinară, administrativă, civilă (*sentințele nr. 356 din 3 iulie 2020, nr. 374/C din 9 iulie 2020 și nr. 115/C din 1 februarie 2018*).

30. *Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal* a reținut, cu referire la susținerile potrivit cărora ar fi prescris dreptul Autorității Naționale de Integritate de a întocmi raportul de evaluare la mai mult de doi ani de la data licitației publice, că „în cauză, sunt aplicabile dispozițiile legii speciale, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, ce permit evaluarea conflictelor de interese și a incompatibilităților pe durata exercitării funcțiilor ori demnităților publice, cât și în decursul a 3 ani după încetarea acestora. Cum reclamantul deține și în prezent o funcție publică, rezultă că raportul de evaluare a fost întocmit în termen legal”. (*Sentința nr. 190/F din 29 noiembrie 2017*).

31. *Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal* a reținut că, în contextul considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 449 din 16 iunie 2015 și al dispozițiilor art. 26 alin. (3) teza finală din Legea nr. 176/2010, „răspunderea disciplinară a celui verificat s-a prescris sub acest aspect odată cu împlinirea (...) termenului de prescripție, de 3 ani, a răspunderii disciplinare, ce a început să curgă odată cu încetarea săvârșirii faptei implicând nerespectarea regimului juridic al incompatibilităților”.

32. Curtea a arătat că analiza prescripției extinctive în legătură cu răspunderea disciplinară se subsumează analizei legalității raportului de evaluare litigios, nefiind lipsită de

relevanță nici intrarea în vigoare, în anul 2019, a Legii nr. 54/2019 pentru completarea Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative (*Sentința nr. 1.541 din 22 aprilie 2019*).

33. *Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal* a reținut următoarele:

„Este real că, la data întocmirii raportului de evaluare, dispozițiile art. 25 din Legea nr. 176/2010 nu cuprindeau reglementări exprese privind prescripția răspunderii disciplinare, însă (...) Curtea Constituțională, în considerentele deciziei nr. 449 din 16.06.2015, (...) a argumentat că, în lipsa unor reglementări în legea specială, sunt aplicabile dispozițiile dreptului comun, respectiv, în speță, dispozițiile Codului civil. Astfel, Curtea Constituțională a arătat (...) că textul art. 11 alin. (1) din Legea nr. 176/2010 „stabilește numai termenul maxim în interiorul căruia Agenția Națională de Integritate își poate exercita competența amintită, fără a conține vreo reglementare referitoare la prescripția răspunderii persoanei asupra căreia a efectuat evaluarea. Normele, regulile și termenele în care răspunderea civilă (delictuală, pentru fapta proprie), penală sau administrativă (disciplinară) se prescrie, nemaiputând fi angajată, sunt reglementate de normele specifice acestor materii. Astfel, în materie civilă, care acoperă și sfera administrativă, se aplică termenul general de prescripție de 3 ani, (...)”. Se arată, în continuare (paragraful 28): „Cu prilejul analizării legalității raportului de evaluare, față de data săvârșirii faptei cu privire la care se apreciază că ar fi de natură să atragă incompatibilitatea (...), instanța de contencios administrativ va verifica dacă nu s-a împlinit termenul general de prescripție a răspunderii civile, care guvernează inclusiv raporturile de natură administrativă (...). Termenul de prescripție a răspunderii, civilă sau penală, începe să curgă de la data săvârșirii faptei susceptibile a fi considerată (...) cauză de incompatibilitate”. Potrivit Deciziei Plenului Curții Constituționale nr. 1/1995 privind obligativitatea deciziilor sale pronunțate în cadrul controlului de constituționalitate, puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. În cauza de față, astfel cum rezultă din actele dosarului, s-a reținut că reclamanta ar fi fost în situație de incompatibilitate (...), iar starea de incompatibilitate a fost constatată prin Raportul de evaluare emis la data de 1.02.2019, după mai mult de 3 ani de la data săvârșirii faptei considerată a fi cauză a stării de incompatibilitate (...). Este depășit astfel termenul general de prescripție a răspunderii administrative, de 3 ani, termen aplicabil în lipsa altui termen special de prescripție, aspect care atrage nelegalitatea raportului de evaluare care a constat starea de incompatibilitate. De remarcat că art. 25 din Legea nr. 176/2010 a fost modificat prin Legea nr. 54/2019 (în timpul soluționării cauzei), prin introducerea unui alineat nou, alineatul 5, potrivit căruia „(5) Răspunderea civilă sau administrativă, disciplinară, pentru faptele care determină existența conflictului de interese sau a stării de incompatibilitate ale persoanelor aflate în exercitarea demnităților publice sau funcțiilor publice este înlăturată, nemaiputând fi angajată în condițiile depășirii termenului general de prescripție de 3 ani de la data săvârșirii lor, în conformitate cu art. 2.517 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare”. Modificarea legislativă vine să dea o formă reglementată interpretării date textului de lege de către Curtea Constituțională în analiza constituționalității acestuia și să

confirme practica judiciară în acest sens (*deciziile nr. 106/CA din 8 mai 2017 și nr. 52/CA din 25 mai 2020*).

34. **Tribunalul Vaslui — Secția civilă** a reținut că „de la acest moment (soluționarea definitivă a contestației împotriva raportului de evaluare — s.n.) a început să curgă un nou termen de prescripție de 3 ani, (...) în care organele abilitate pot să procedeze la aplicarea efectivă a sancțiunilor reglementate de art. 25 din Legea nr. 176/2010, prin care se angajează răspunderea disciplinară, administrativă, civilă, ca urmare a constatării legalității raportului de evaluare [similar cu executarea hotărârii judecătorești — art. 2.541 alin. (4) din Codul civil]. În consecință, (...) nu se poate reține constatarea intervenirii prescripției extinctive reglementate de Legea nr. 54/2019. O interpretare în sensul celor susținute de reclamant ar permite ca, deși raportul de evaluare să fie întocmit în interiorul termenului de prescripție, contestarea sa de către reclamant să facă imposibilă, datorită duratei în timp a litigiului, antrenarea răspunderii persoanei evaluate, ceea ce, în prescripția extinctivă în materie civilă, aplicabilă și materiei administrative, este de neconceput și contrar voinței legiuitorului, așa cum rezultă din dispozițiile art. 2.500, 2.517, art. 2.532—2.536, art. 2.537—2.541 NCC”. (*Sentița nr. 170/CA din 3 iunie 2020*).

35. Acestor soluții li se alătură și cele menționate de instanța de trimitere, în cuprinsul sesizării, la capitolul jurisprudență cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, conform cărora:

— dispozițiile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 sunt aplicabile numai atunci când raportul de evaluare a stării de incompatibilitate a rămas definitiv înăuntrul termenului general de 3 ani de prescripție a răspunderii, calculat de la data săvârșirii faptei ce a constituit cauza de incompatibilitate, în această interpretare fiind valorificat argumentul reclamantului întemeiat pe considerentele cuprinse în Decizia Curții Constituționale nr. 449 din 16 iunie 2015 (*Sentița nr. 515 din 11 iulie 2019 a Tribunalului Argeș — Secția civilă și Sentița nr. 930 din 25 octombrie 2019 a Tribunalului Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal*);

— dispozițiile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 sunt aplicabile, deoarece termenul de prescripție a răspunderii reclamantului nu poate fi calculat de la data săvârșirii faptei ce a constituit cauza de incompatibilitate, ci tot de la momentul rămânării definitive a raportului de evaluare în cadrul căruia a fost constatată cauza de incompatibilitate, întrucât numai la acest moment se poate considera săvârșită fapta, această interpretare fiind, însă, în divergență cu considerentele cuprinse în Decizia Curții Constituționale nr. 449 din 16 iunie 2015, deși este în concordanță cu natura recognitivă a actului atacat în cauză, prin intermediul acestuia fiind doar constatată o situație preexistentă, care s-a născut prin efectul legii, la momentul rămânării definitive a raportului de evaluare (*Sentița nr. 291 din 19 martie 2020 a Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal*).

VII. **Jurisprudența Curții Constituționale**

36. În jurisprudența instanței de contencios constituțional nu au fost identificate decizii relevante pentru dezlegarea problemei de drept ce face obiectul sesizării analizate.

VIII. **Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție**

37. Prin Adresa nr. 1.541/C/2673/III-5/2020 din 27 august 2020, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară, în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării.

IX. **Raportul asupra chestiunii de drept**

38. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, constatând îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, judecătorul-raportor a apreciat că, în acțiunea în anulare a ordinului prefectului prin care se constată încetarea de drept mandatul alesului local ca urmare a constatării situației de incompatibilitate sau existența unui conflict de interese, printr-un raport de evaluare definitiv întocmit de Agenția Națională de Integritate, nu pot fi valorificate ca motive de nelegalitate prescripția răspunderii administrative, respectiv a dreptului Agenției Naționale de Integritate de a-și exercita prerogativele legale de evaluare a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege, sau decăderea din dreptul de a angaja răspunderea disciplinară.

X. **Înalta Curte de Casație și Justiție**

A. **Cu privire la admisibilitatea sesizării**

39. Din cuprinsul prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, care reglementează procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, rezultă următoarele condiții de admisibilitate a sesizării, care trebuie îndeplinite cumulativ:

— existența unei chestiuni de drept; problema pusă în discuție trebuie să fie una veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite;

— chestiunea de drept să fie ridicată în cursul judecății în fața unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

— chestiunea de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei; noțiunea de „soluționare pe fond” trebuie înțeleasă în sens larg, incluzând nu numai problemele de drept material, ci și pe cele de drept procesual, cu condiția ca de rezolvarea acestora să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

— chestiunea de drept să fie nouă;

— chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat deja asupra problemei de drept printr-o hotărâre obligatorie pentru toate instanțele.

40. Procedând la analiza asupra admisibilității sesizării se constată că instanța de trimitere, respectiv Tribunalul Argeș — Secția civilă, este legal investită cu soluționarea unei cereri de anulare a unui ordin emis de prefect, prin care s-a constatat încetarea de drept a mandatului de primar al reclamantului, înainte de expirarea duratei acestuia, hotărârea care se va pronunța în cauză fiind definitivă conform art. 69 alin. (5) teza finală din Legea nr. 215/2001.

41. Condiția de admisibilitate referitoare la caracterul esențial al chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei pendinte în care se ridică este îndeplinită, deoarece, prin raportare la obiectul cauzei, soluția pe fond depinde de conținutul și interpretarea normelor incidente, instanța de trimitere având a analiza prescripția răspunderii administrative a reclamantului, ca motiv de nulitate a ordinului contestat, care din perspectiva art. 26 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 176/2010 este supus altui termen special de prescripție de 6 luni.

42. De asemenea este îndeplinită și cerința noutății chestiunii de drept supuse interpretării, care, potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, reprezintă o condiție distinctă de admisibilitate. Astfel, în doctrină, s-a exprimat opinia potrivit căreia sesizarea instanței supreme ar fi justificată sub aspectul îndeplinirii elementului de noutate, atunci când problema de drept nu a mai

fost analizată — în interpretarea unui act normativ mai vechi — ori decurge dintr-un act normativ intrat în vigoare recent sau relativ recent prin raportare la momentul sesizării. De asemenea, problema de drept poate fi considerată nouă prin faptul că nu a mai fost dedusă judecății anterior. Caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări concretizate într-o practică judiciară consacrată.

43. Examenul jurisprudențial efectuat a relevat că nu s-a cristalizat o jurisprudență în legătură cu chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită, situație care justifică interesul în formularea unei cereri pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în scopul prevenirii apariției practicii neunitare, iar analiza punctelor de vedere ce au fost exprimate și a exemplurilor de practică relevante oferă indicii referitoare la posibilitatea apariției unei practici neunitare consistente din această perspectivă. Așa fiind, condiția noutății se verifică, devenind actuală cerința interpretării și aplicării normelor de drept respective.

44. În egală măsură, opiniile diferite exprimate în cuprinsul răspunsurilor formulate de curțile de apel, precum și soluțiile deja pronunțate demonstrează și dificultatea ridicată a interpretării ce se solicită pe calea prezentei sesizări, ce va avea efect în modalitatea de soluționare a cererilor de anulare a ordinelor emise de prefect prin care se constată încetarea de drept a mandatelor aleșilor locali care s-au aflat în stare de incompatibilitate sau conflict de interese, legal constatate.

45. În fine, se mai reține că în legătură cu chestiunea de drept adusă în dezbatere Înalta Curte de Casație și Justiție nu a oferit până în prezent o dezlegare generică, cu efecte *erga omnes*, problemei de drept care constituie obiect al sesizării.

46. Prin urmare, se constată că sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate privind declanșarea procedurii hotărârii prealabile.

B. Cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării

47. Prin întrebarea adresată Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, instanța de trimitere urmărește clarificarea sferei de aplicare a dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, în funcție de cele două situații posibil de întâlnit, respectiv atunci când raportul de evaluare a stării de incompatibilitate a rămas definitiv înăuntrul termenului general de 3 ani de prescripție a răspunderii, calculat de la data săvârșirii faptei ce a constituit cauza de incompatibilitate, sau atunci când raportul de evaluare a rămas definitiv după ce termenul de prescripție s-a împlinit. În alte cuvinte, instanța de trimitere solicită cuantificarea efectelor termenului general de prescripție și a termenului de prescripție specială (în accepțiunea instanței de trimitere) de 6 luni prevăzut de art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 asupra validității ordinului prefectului prin care se constată încetarea de drept a mandatului alesului local, precum și verificarea eventualei lor incompatibilități în caz de concurs între ele.

48. Cu titlu prealabil, este de menționat că Agenția Națională de Integritate desfășoară o activitate administrativă de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege. În acest proces, Agenția Națională de Integritate întocmește rapoarte, cu valențele unor veritabile acte administrative, care se concretizează în evaluări ale unor fapte ori situații cu semnificație juridică a căror finalitate conferă dreptul de sesizare a instanțelor de judecată sau, după caz, a altor autorități și instituții competente în vederea dispunerii măsurilor prevăzute de lege.

49. În exercițiul acestor competențe, așa cum s-a remarcat în Decizia Curții Constituționale nr. 449 din 16 iunie 2015, ca urmare a interpretării art. 11 din Legea nr. 176/2010, Agenția Națională de Integritate are la dispoziție un interval de timp egal cu durata mandatului alesului local, la care se adaugă încă 3 ani de la momentul încheierii mandatului, în care aceasta poate efectua activitățile amintite.

50. Competențele agenției sunt circumscrise din punct de vedere temporal, așa cum rezultă din decizia amintită, și de termenul general de prescripție de 3 ani, prevăzut de art. 2.517 din Codul civil, sau, după caz, în funcție de momentul săvârșirii faptei și implicit a legii aplicabile, de art. 3 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extincțivă, republicat în Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România, Partea I, nr. 11 din 15 iulie 1960, abrogat prin Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, cu modificările și completările ulterioare.

51. Însă în regimul noului Cod civil, termenul de prescripție, conform art. 2.523, începe să curgă de la data când titularul dreptului la acțiune a cunoscut sau, după împrejurări, trebuia să cunoască nașterea lui. Prin drept la acțiune se înțelege, conform art. 2.500 alin. (2) din Codul civil, dreptul de a constrânge o persoană, cu ajutorul forței publice, să execute o anumită prestație, să respecte o anumită situație juridică sau să suporte orice altă sancțiune civilă, după caz.

52. Referirile la momentul săvârșirii faptei, din considerentele deciziei menționate, ca moment de început (*dies a quo*), în raport cu care se calculează termenul de prescripție, au în vedere aplicabilitatea eventuală a Decretului nr. 167/1958 privitor la prescripția extincțivă, în funcție de legea aplicabilă în timp, iar nu dispozițiile noului Cod civil care, în materia analizată, excelează prin claritate, astfel că nu se poate susține că termenul de prescripție a răspunderii administrative avut în vedere de Curtea Constituțională începe să curgă în exclusivitate de la data săvârșirii faptei, contrar normei de principiu anterior expuse.

53. Prin urmare, în acest regim juridic, Agenția Națională de Integritate este ținută în exercitarea competențelor sale de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor și informațiilor privind averea, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite, a incompatibilităților și a conflictelor de interese potențiale în care se pot afla persoanele prevăzute la art. 1 din Legea nr. 176/2010, pe perioada îndeplinirii funcțiilor și demnităților publice, de declanșarea cercetărilor specifice în termenul general de 3 ani prevăzut de art. 2.523 din Codul civil, care începe să curgă de la data când a cunoscut sau, după împrejurări, trebuia să cunoască situația juridică sau actuală cu relevanță în exercitarea competențelor sale, care va fi interpretat în nota specifică a raporturilor de drept public în care acționează Agenția, dar nu mai târziu de 3 ani de la momentul încetării funcțiilor ori demnităților publice care fac obiectul cercetărilor.

54. Însă, prin Legea nr. 51/2019 a fost introdus alineatul (5) al art. 25 din Legea nr. 176/2010, care în reglementarea prescripției extinctive în această materie a statuat, prin derogare de la normele generale, că „Răspunderea civilă sau administrativă, disciplinară, pentru faptele care determină existența conflictului de interese sau a stării de incompatibilitate ale persoanelor aflate în exercitarea demnităților publice sau funcțiilor publice este înlăturată, nemaiputând fi angajată în condițiile depășirii termenului general de prescripție de 3 ani de la data săvârșirii lor, în conformitate cu art. 2.517 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare”.

55. Această normă nu are aplicabilitate în cauza în care a fost necesară prezenta sesizare, însă distincțiile operate de legiuitor între diferitele forme de răspundere care concură în această materie vor fi avute în vedere și în cele ce urmează, iar argumentele ce succedă sunt lămuritoare și în privința interpretării acestei norme, evident cu luarea în considerare a aspectelor derogatorii de la norma generală sub aspectul momentului de la care curge termenul de prescripție.

56. Activitatea de evaluare a Agenției Naționale de Integritate este deci supusă termenului general de prescripție prevăzut de art. 2.523 din Codul civil, sancțiune civilă care este aplicabilă cu luarea în considerare a întregului său regim juridic.

57. Astfel, termenul de prescripție, prin care este sancționată pasivitatea sau expectativa Agenției Naționale de Integritate în instrumentarea dosarelor de evaluare a situațiilor de incompatibilitate sau conflict de interese, este susceptibil de întrerupere conform art. 2.537 din Codul civil, întrucât întreruperea, precum și suspendarea termenului prescripției extinctive sunt de esența acestei instituții juridice în materie civilă și, implicit, în materia dreptului administrativ, fiind de neacceptat ca ieșirea din pasivitate a Agenției în exercitarea competențelor sale proprii să rămână fără efect sub aspectul curgerii termenului de prescripție, al cărui scop este tocmai de a încuraja o conduită activă în valorificarea drepturilor și competențelor recunoscute prin lege.

58. În acest context, este de precizat că, prin natura ei, prescripția sancționează în general pasivitatea titularului dreptului subiectiv civil sau al altei situații juridice ocrotite de lege, care, în condițiile legii, nu și-a exercitat într-un termen defipt dreptul material la acțiune pentru a obține protecția judiciară a acesteia.

59. Astfel, legiuitorul a reglementat și cauzele de întrerupere a termenului de prescripție, fiind înzestrate cu acest efect conduitele titularului dreptului prin care acesta manifestă un comportament activ în scopul valorificării judiciare a dreptului său sau a altei situații juridice ocrotite de lege.

60. Spre deosebire de dreptul fiscal și dreptul concurenței, ramuri ale dreptului administrativ cu o autonomie semnificativă, dreptul administrativ propriu-zis nu are o reglementare proprie privind cazurile de întrerupere a cursului termenului de prescripție, cunoscând numai reglementări speciale prin care sunt instituite diferite termene de prescripție aplicabile fie cu privire la exercițiul acțiunii în contencios administrativ, fie, cum este cazul de față, pentru exercițiul competențelor legale cu care a fost investită o autoritate publică.

61. Dispozițiile art. 2.537 din Codul civil constituie dreptul comun în materia reglementării cazurilor de întrerupere a cursului termenului de prescripție, având aplicabilitate și materia analizată. Însă pentru aplicarea sa în concret prescripției dreptului autorității publice de a-și exercita competențele, interpretul este obligat a recurge la metoda analogiei pentru a determina cazul asemănător de întrerupere a termenului de prescripție aplicabil, întrucât aceeași cauză sau aceleași rațiuni trebuie să producă același efect (*ubi eadem est ratio, eadem lex esse debet sau ubi eadem est ratio, ibi eadem solutio esse debet*).

62. Dintre cazurile de întrerupere reglementate de această normă, pentru identitate de rațiune poate fi aplicată în materia specifică analizată, situația prevăzută la pct. 2 din norma anterior menționată potrivit căreia „prescripția se întrerupe (...) 2. prin introducerea unei cereri de chemare în judecată sau de arbitraj, prin înscrierea creanței la masa credală în cadrul procedurii insolvenței, prin depunerea cererii de intervenție în

cadrul urmăririi silite pornite de alți creditori ori prin invocarea, pe cale de excepție, a dreptului a cărui acțiune se prescrie”, deci situația în care cel împotriva căruia curge termenul de prescripție iese din pasivitatea sa sancționabilă și declanșează procedurile corespunzătoare recunoașterii dreptului sau interesului său legitim pretins.

63. Sesizarea și declanșarea cercetărilor de către Agenția Națională de Integritate, în realizarea competențelor legale cu care a fost investită în vederea realizării interesului său public, întrerupe termenul scurs, prescripția dreptului Agenției la angajarea răspunderii administrative a persoanei cercetate și evaluate fiind ștearsă, conform art. 2.541 alin. (1) din Codul civil.

64. După rămânerea definitivă a raportului de evaluare, prin care o persoană a fost constatată a fi în stare de incompatibilitate sau conflict de interese, se naște dreptul corespunzător al Agenției Naționale de Integritate de a solicita instanțelor judecătorești competente anularea actelor juridice sau administrative încheiate direct sau prin persoane interpușe, cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese. De asemenea, tot de la rămânerea definitivă a raportului de evaluare se naște dreptul instituțiilor competente, după comunicarea prealabilă de către Agenție a raportului de evaluare conform art. 26 din Legea nr. 176/2010, de a aplica sancțiuni disciplinare sau administrative, după caz, în funcție de regimul juridic aplicabil.

65. Prin urmare, din momentul în care raportul de evaluare a devenit definitiv, în temeiul art. 2.541 alin. (4) din Codul civil începe să curgă un nou termen de prescripție, diferit prin obiect decât cel anterior întrerupt, prin care va fi sancționată pasivitatea actorilor noilor rapoorturi juridice născute după acest moment, în angajarea răspunderii civile, administrative sau disciplinare a persoanei declarate incompatibile sau constatate a fi în conflict de interese.

66. În lumina considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 449 din 16 iunie 2015, acest termen nu poate fi decât termenul general reglementat de art. 2.517 din Codul civil, respectiv 3 ani.

67. Așa fiind, după rămânerea definitivă a raportului de evaluare nu mai poate fi invocată prescripția răspunderii administrative, respectiv a dreptului Agenției Naționale de Integritate de a-și exercita prerogativele legale de evaluare a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege, iar dacă a fost invocată nu mai poate fi valorificată ca motiv de nulitate a actelor sau măsurilor administrative subsecvente acestui raport, privite ca fiind consecințele legale ale acestuia. Îndeplinirea acestor acte sau măsurile administrative ulterioare sunt supuse unor termene de prescripție distincte, administrativă, disciplinară sau civilă, în funcție de natura lor, după caz, având ca termen de început (*dies ad quo*) momentul rămânerii definitive a raportului de evaluare.

68. Potrivit dispozițiilor art. 26 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 176/2010, „Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunea poate fi aplicată în termen de cel mult 6 luni de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, potrivit prevederilor legale”.

69. Contrar opiniei instanței de trimitere, acest termen nu este de prescripție, ci unul de decădere, privit ca intervalul de timp înăuntrul căruia titularul dreptului de angaja răspunderea disciplinară este obligat, printr-o dispoziție legală, să-și exercite acel drept, sub sancțiunea stingerii dreptului respectiv. Efectul împlinirii acestui termen are ca efect pierderea dreptului subiectiv însuși, acest termen nefiind susceptibil de suspendare

sau întrerupere, astfel că împlinirea lui stinge dreptul autorității competente de a aplica sancțiunea disciplinară, actul sancționator efectuat totuși cu depășirea termenului fiind viciat sub acest aspect.

70. Având în vedere regimul de drept public aplicabil, norma în discuție este imperativă, instituind un termen de decădere de ordine publică, organul de jurisdicție fiind obligat, potrivit art. 2.550 alin. (2) din Codul civil, să invoce și să aplice din oficiu termenul de decădere, indiferent dacă cel interesat îl pune sau nu în discuție, iar dacă va constata încheierea sau emiterea unui act juridic în exercițiul dreptului supus acestui termen după împlinirea lui, îl va anula.

71. Însă art. 26 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 176/2010 este cu evidență o normă specială, derogatorie de la dispozițiile legale care reglementează răspunderea disciplinară în diferitele domenii în care acționează și cu care interferează, astfel că dispozițiile sale sunt de strictă aplicare și interpretare.

72. În aceste limite de interpretare, este de menționat că dispozițiile sale sunt aplicabile în exclusivitate numai în cazul angajării răspunderii disciplinare a persoanelor care, prin raportul de evaluare, au fost declarate incompatibile sau s-a constatat că s-au aflat în conflict de interese.

73. În cazul aleșilor locali, precum și în cazul unor categorii de demnitari, nu se poate susține că le este angajată răspunderea disciplinară, aspect care rezultă și din dispozițiile art. 26 din Legea nr. 176/2010, unde se precizează expres categoriile de demnitari, magistrați sau funcționari publici pentru care comunicarea raportului de evaluare se face în vederea aplicării sancțiunilor disciplinare.

74. Pentru aleșii locali (primar, președinte al consiliului județean, consilier local sau județean), în privința cărora, printr-un raport de evaluare definitiv, s-a constatat a fi în stare de incompatibilitate sau conflict de interese, legiuitorul a prevăzut că mandatul lor încetează de drept, conform art. 160, 193 și 204

din Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, norme preluate din Legea nr. 215/2001, situație juridică ce este constatată prin ordin al prefectului.

75. Acest ordin nu este emis în virtutea atribuțiilor prefectului de a sancționa alesul local, competențe care nu-i sunt recunoscute prin lege, ci pentru „a constata, respectiv de «a lua act» de încetarea mandatului de primar, în anumite cazuri, expres prevăzute de lege, printre care și cel al condamnării, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate. Așadar, prefectul îndeplinește, în temeiul legii, o formalitate necesară în vederea asigurării funcționării autorității administrației publice, în condiții de imparțialitate, fără a fi pusă în discuție crearea unui raport de subordonare între primar și prefect și fără ca prefectul să se substituie unei instanțe judecătorești în îndeplinirea justiției. Ordinul emis de prefect, în exercitarea acestei atribuții legale, este un act administrativ de autoritate, cu caracter declarativ, iar nu constitutiv de drepturi subiective, în sensul că, prin acesta, se ia act de o situație juridică preexistentă, clarificându-se și definitivându-se, astfel, raporturi juridice stabilite anterior, prin alte acte juridice”. (Decizia Curții Constituționale nr. 544 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 862 din 28 octombrie 2016, paragraful 16; în același sens este și Decizia Curții Constituționale nr. 175 din 29 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 10 iunie 2016, paragrafele 24 și 25.)

76. Încetarea de drept a mandatului aleșilor locali se înscrie deci într-o formă specială de răspundere administrativă, alta decât cea disciplinară, care nu se încadrează în ipoteza normei prevăzută de art. 26 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 176/2010, astfel că emiterea ordinului prefectului cu acest obiect nu este supusă termenului de decădere de 6 luni de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, ci termenului general de prescripție prevăzut de art. 2.517 din Codul civil.

77. Pentru toate aceste considerente,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Tribunalul Argeș — Secția civilă, complet specializat de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 2.897/109/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 26 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, art. 2.517 și următoarele din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, stabilește că:

În acțiunea în anulare a ordinului prefectului prin care se constată încetat de drept mandatul alesului local ca urmare a constatării situației de incompatibilitate sau existența unui conflict de interese, printr-un raport de evaluare definitiv întocmit de Agenția Națională de Integritate, nu pot fi valorificate ca motive de nelegalitate prescripția răspunderii administrative, respectiv a dreptului Agenției Naționale de Integritate de a-și exercita prerogativele legale de evaluare a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege, sau decăderea din dreptul de a angaja răspunderea disciplinară.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 noiembrie 2020.

PENTRU PREȘEDINTELE SECȚIEI DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL,
judecător **IULIANA MĂIEREANU**

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

